

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. septembra 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného **S. V.**, pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2, písm. a/ Tr. zák., o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného **S. V.**, vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 7To/10/15, sa tomuto súdu **neodníma**.

O d ô v o d n e n i e

V trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Prešove, pod sp. zn. 7To/10/15, je obžalovaný **S. V.** trestne stíhaný pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Krajskému súdu v Prešove bolo predložené na rozhodnutie odvolanie obžalovaného **S. V.** proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T 29/15, z 22. júna 2015 a sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T29/15, zo dňa 21. júla 2015, ktorým prvostupňový súd zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, neprijal ponuku peňažnej záruky (§ 81 ods. 1 Tr. por.) a nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným (§ 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), pričom uvedené trestné veci boli pridelené do senátu 7To a 7Tos pod sp. zn. 7To 10/2015 a 7Tos 12/2015, ktorého predsedom je JUDr. P. T. a členovia JUDr. M. Z. a JUDr. M. H..

Obžalovaný S. V. po tom, čo senát 7Tos zložený z predsedu senátu JUDr. P. T. a členov JUDr. M. H. a JUDr. E. D. z dôvodu čerpania dovolenky JUDr. M. Z. v súlade s Rozvrhom práce Krajského súdu v Prešove na rok 2015 uznesením, sp. zn. 7Tos 12/2015, dňa 6. augusta 2015 sťažnosť obžalovaného S. V. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol, na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného S. V. proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T 29/15, z 22. júna 2015 uviedol, že vznáša námietku zaujatosti konajúceho senátu, ale aj celého Krajského súdu v Prešove, keďže dňa 31. augusta 2015 podal trestné oznámenie na členov tohto senátu, teda na predsedu JUDr. P. T. a ďalších členov senátu, ktorých mená nepozná, no tieto zistil, myslí si, že z predvolania. Dodal ďalej, že bol vo väzbe s J. D., ktorý pochádza zo Š., má pocit z jeho vyjadrení, že mu chce senát poškodiť, aj keď so žiadnym členom senátu osobne do kontaktu nikdy neprišiel. Ďalej dodal, že trestné oznámenie podal z dôvodu, že podľa jeho názoru rozhodnutím krajského súdu o jeho žiadosti o prepustenie z väzby došlo k prekrytiu a zakrytiu procesných pochybení zo strany súdu prvého stupňa ktoré už predtým popísal v jeho podaniach a aj z dôvodu procesných pochybení krajského súdu.

Obsahom trestného oznámenia obžalovaného S. V. z 31. augusta 2015, ktoré zaslal Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky je tvrdenie, že senát Krajského súdu v Prešove v zložení predsedu senátu JUDr. P. T. a sudcovia JUDr. E. D. a JUDr. M. H. sa mal dopustiť trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., tým, že úmyselne zakryl pochybenie Okresného súdu Prešov, ktorého sa mal Okresný súd Prešov sudcom JUDr. P. Š. dopustiť pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ako aj pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ako aj pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby. Rozoberá ďalej, že krajský súd svojím rozhodnutím v uznesení zo dňa 6. augusta 2015 úmyselne zakryl pochybenie Okresného súdu Prešov a tým mu zmaril a sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd tým, že v prípade spravodlivého a zákonného rozhodnutia v uznesení zo dňa 6. augusta 2015 by ho Krajský súd v Prešove musel prepustiť z väzby na slobodu pre procesné pochybenie Okresného súdu Prešov a nedodržanie zákonných lehôt pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby, kde od podania takejto žiadosti má byť rozhodnuté do 30-tich dní, no rozhodnuté bolo až po uplynutí 35-tich dní, ako aj pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby, kde mal súd rozhodnúť

v zákonnej lehote 15 dní, no rozhodnuté bolo až po uplynutí 32 dní. Bolo mu teda zmarené a znemožnené právo na periodické podanie žiadosti o prepustenie z väzby každých 30 dní.

Na základe tohto návrhu predseda senátu Krajského súdu v Prešove JUDr. P. T. predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh obžalovaného spoločne s vyjadreniami dotknutých sudcov krajského súdu.

Z vyjadrenia všetkých prítomných sudcov Krajského súdu v Prešove, zo všetkých oddelení, ktorí sa vyjadrili k návrhu obžalovaného S. V. vyplynulo, že obžalovaného nepoznajú, resp. poznajú z rozhodovacej činnosti, nemajú k nemu žiadny vzťah ani pomer a nemajú žiadny pomer k prerokúvanej veci, a teda sa necítia byť zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade predloženého návrhu a po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že v prejednávanej veci nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie veci vedenej pod sp. zn. 7 To 10/2015 Krajskému súdu v Prešove a jej prikázanie inému krajskému súdu - inému súdu toho istého druhu a stupňa.

V zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Osobitným dôvodom delegácie je vylúčenie všetkých sudcov toho istého súdu, ktorý by bol inak príslušný na rozhodnutie o podanom odvolaní obžalovaného S. V..

Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného zákonného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho aplikovať iba vtedy, ak pre takýto postup existujú dôležité dôvody. Dôležitosť dôvodu pre aplikovanie tohto výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu, musí byť porovnateľná s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi.

Obžalovaný S. V. všeobecne namietol zo zaujatosti všetkých sudcov Krajského súdu v Prešove poukazujúc na podané trestné oznámenie na senát 7To, 7Tos Krajského súdu v

Prešove, nešpecifikujúc, z akých dôvodov by mali byť vylúčení ďalší sudcovia tohto krajského súdu.

Všeobecnú námietku zaujatosti sudcov príslušného súdu možno považovať za návrh na odňatie a prikázanie veci. Za dôležitý dôvod v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba podľa ustálenej súdnej praxe považovať aj zistenie takých skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybností o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu vrátane predsedu a podpredsedu z rozhodovania.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe sa pomerom k prejednávanej veci v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. rozumie napr., že sudca, resp. v citovanom ustanovení iný uvedený orgán alebo jemu blízka osoba, boli poškodení prejednanou trestnou činnosťou. Pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že sudca, resp. ďalší subjekt, o ktorého vylúčenie by malo ísť, je k osobám vymenovaným v § 31 ods. 1 Tr. por. v pomere príbuzenskom, švagrovskom, v pomere druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo týka, sú najmä strany trestného konania.

Takýto vzťah medzi sudcami Krajského súdu v Prešove a obžalovaným, resp. ďalšími stranami a účastníkmi konania preukázaný nebol a ani sudcovia Krajského súdu v Prešove ho vo svojich vyjadreniach k návrhu obžalovaného nepotvrdili. Vzhľadom na to, že obžalovaný S. V. neuviedol konkrétne väzby medzi konkrétnymi sudcami krajského súdu prerokúvanou vecou a inými osobami, nemohol ich Najvyšší súd Slovenskej republiky verifikovať inak, než vyjadrením dotknutých sudcov. Z nich však žiadna zaujatosť v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. nevyplývala.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o návrhu tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. septembra 2015

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková